

Dreveren

– EN KORTBENET OG EFFEKTIV STØVER

Dreveren er Nordens eneste kortbenede støver. Det er en meget ivrig jagthund, som fortrinsvis bruges til jagt på hjort. Den passer også fint ind i en familie – men vil formentlig ikke trives optimalt udelukkende som familiehund

■ TEKST: MOGENS LINDBJERG OG WIEGAARDEN/TINE LUTHER

I dag angives Sverige som hjemland for dreveren, der er blevet til på baggrund af den tyske race westfälische dachsbracke, men dreveren er rent faktisk udviklet sideløbende i Sverige og Danmark. I Danmark gik den under navnet strellufstøveren. Den blev skabt af ejendomsmægler F. Chr. Frandsen og opkaldt efter hans fødeby, Strellev i Vestjylland. Hans kennel hed Kennel Strelluf. Strellufstøveren blev udviklet til jagt på råvildt, hare og ræv på de store plantager i Midt- og Vestjylland. Racen blev FCI- anerkendt i 1937. Eftersom der ikke længere er så mange muligheder for støverjagt i Danmark, er racen ikke så udbredt her. Der bliver ca. lavet to kuld hvalpe og importeret 2-3 hvalpe fra Sverige årligt. Dansk Dreverklub har i dag 53 medlemmer. Klubben arrangerer drevprøver, udstilling, schweisstræning og -prøver. Formentlig har dreveren lysere udsigter i Danmark. For det første er der kommet flere kronstyr, for det andet er man begyndt at skyde rådyr med riffel, og sidst men ikke mindst går man mere over til bevægelsesjagter, som er mere effektive og spændende for jægerne med små drivende hunde.

RACEN HINSIDAN

Som nævnt arbejdede svenskerne sideløbende med udvikling af den lavbenede støver. Fra 1929 frem til krigen blev der eksporteret en del strellufstøvere til Sverige, som sammen med den tyske westfälische dachsbracke blev til den svenske drever. Den svenske variant af den lille, effektive støver blev kaldt drever, og den blev i 1953 anerkendt som svensk race. I dag er den en særdeles populær jagthund i Sverige.

Importen af drever til Danmark startede allerede, da racen blev anerkendt i Sverige. Det tog mere fart fra 1970. Når vi importerede en drever til Danmark, blev det til en strellufstøver i stamtavlen, men i 2007 blokerede svenskerne for dette. Der var heller ikke mere blod fra strellufstøver tilbage i hunden, så fra 2007 har der stået drever i stamtavlerne.

EFFEKTIV OG SKÅNSOM JAGT MED DREVEREN

Dreveren har umådelig stor jagtlyst og egner sig fortrinligt til jagt på hjort, hare, ræv og vildsvin. På grund af sine korte ben arbejder den langsomt og stresser derfor ikke vildtet, hvilket giver en skånsom jagt. Hundene er i dag typisk forsynet med GPS, der viser, at dreveren flytter sig i et tempo på ca. 7 til 9 km i timen. Det rolige tempo bevirker, at vildtet ofte stopper op, orienterer sig, lytter efter hunden og så går roligt videre. Dette giver jægeren gode skudchancer og nedsætter risikoen for anskydning af vildtet. Dreveren er robust, selvstændig, ihærdig og vedholdende og kan drive vildtet i lang tid. Når den driver, giver den hals. ►

FAKTA OM DREVER

■ TEMPERAMENT

Effektiv, rolig og ligevægtig støver med stor arbejdslyst. Venlig og omgængelig både i forhold til mennesker og andre hunde.

■ BEHOV

Det vigtigste for dreveren er at få tilfredsstillet sit store behov for jagt og næsæarbejde. Den har også stort behov for nærhed og menneskelig kontakt.

■ STØRRELSE

Ideel skulderhøjde for hanner: 35 cm (tilladt spillerum: 32 til 38 cm)

Ideel skulderhøjde for tæver: 33 cm (tilladt spillerum: 30 til 36 cm)

■ PELS

Pelsen er grov og lige og ligger tæt ind til kroppen. På hovedet, ørerne og nederst på benene er pelsen kortere. På halsen, ryggen og bagsiden af benene er den længere. På halens underside er hårlaget busket, men uden at danne frynser. Pelsplejen er meget overskuelig – hunden tørres blot over med et opvredet vaskeskind eller lignende.

■ FARVER

Alle farver med hvide aftegninger er tilladt. Farverne skal være helt klart definerede. Hvide aftegninger skal kunne ses fra alle sider og foretrækkes placeret som en blis, som fuld halskrave, på ben, poter og halespids. Der foretrækkes symmetriske aftegninger.

Dreveren skal mere virke robust og stærk end elegant og hurtig. Den har en stolt holdning, veludviklede muskler og ser adræt ud. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

Dreveren er en rolig og imødekommende hund, som går fint i spænd med andre hunde. (Foto: Michael Lundgaard Madsen)

Dreveren elsker at have næsen i jorden og gå efter sporet, men er ikke interesseret i at dræbe eller fange. Den går for at være særdeles god til jagt – ikke mindst på hjort. (Foto: Mogens Lindbjerg)

Den er ikke avlet til at dræbe vildtet, og når den kommer til skudt vildt, går den videre med stor lyst for at finde noget nyt, den kan drive med.

BRUGES TYPISK TIL BEVÆGELSEJAGT

Dreveren bliver mest brugt i plantager til bevægelsesjagt. Jægerne bliver sat på post, oftest i tårne i terrænet, hvor vildtet forventes at komme, og hvor der er gode oversigtsforhold og skudmuligheder. Dreveren bliver sluppet forskellige steder i såten, tre til fem stykker, alt efter hvor stor såten er. De skulle gerne få hver deres drev. Skytterne kan hele tiden følge med i drevet, fordi dreveren gør, når den har fundet et spor. Vildtet befinder sig typisk 50 til 150 meter foran hunden.

OPDRAGELSE OG TRÆNING

Det er altid en god idé at gå til hvalpetræning og almindelig lydighedstræning med sin hvalp, også med denne race. Den kommer nok ikke til at vinde præmier i lydighed, dertil er den for optaget af at stikke næsen i jorden for at undersøge, om der skulle være spor. Når man træner lydighed, skal man have en stor portion tålmodighed og stor opfindsomhed. Det er sjældent nok at belønne med godbidder eller med boldleg. Det bliver nemt kedeligt for dreveren. Beløn derfor med en ny leg eller med kontakt. Dreveren vil gerne samarbejde med sin fører. Føreren skal bare

lave noget med hunden, som den synes er sjovt. Efterhånden som den ved, at der foregår noget sjovt sammen med føreren, bliver vedkommende også mere interessant at samarbejde med.

SPORARBEJDE BEGEJSTRER

Noget, der begejstrer dreveren, er sportræning af enhver slags. Gemmer en person sig, følger hvalpen sporet ud til personen. Det kan også være slæbespor af pølse, lever, hjerte, skind – hvad som

helst, der bare lugter lidt. Man kan ret hurtigt træne schweiss (blod) spor med sin drever. Den første prøve (tre timer gammelt, 400 meter langt spor) kan dreverhvalpen klare, når den kan slæbe den otte meter lange line, som der kræves til prøven.

Egentlig jagttræning skal man helst holde igen med, til dreveren er ca. ni måneder gammel og lungerne udviklet nok til at halse og løbe samtidig.

DREVERENS INDRE KOMPAS

Man kan ikke regne med at dreveren kan gå løs rundt og blive inde i haven, uden at den har fået en temmelig god opdragelse, eller der er sat hegn op. Jagtinstinkt er stort, og da racen er skabt til at arbejde selvstændigt, kan den fint gå ud i verden selv og finde et spor! Den er ikke afhængig af føreren. Hunden kommer altid hjem igen og er meget god til at finde tilbage. Den har et indre kompas. Hvis den er gået på et spor, kommer den tilbage

til udgangspunktet igen, så det er bare at vente. Efter vi har fået GPS på hundene, kan vi se, at de er meget dygtigere til at finde tilbage, end vi troede. Selv på store steder, de aldrig har været før, kan de efter at have fulgt et spor koncentreret finde den korteste vej gennem skoven tilbage til udgangspunktet.

DREVEREN I FAMILIEN

I gamle dage skulle dreveren hverken høres eller bruges uden for jagtsæsonen. Den stod i hundegården fra jagtsæsonen var slut, til den begyndte igen. At være i stand til det kræver i den grad et roligt temperament – og det er en egenskab, der også ligger i nutidens drevere. Således er dreveren en meget rar og rolig hund at have inden døre. Den gør ikke ret meget og eger sig derfor ikke som vagthund. Det skyldes formentlig, at den er avlet til at kunne klare hundegården og holde mund, mens den opholdt sig der.

Dreverens temperament er, som nævnt, meget roligt. Den er ingen slagsbror og meget børnevenlig. Den tåler fint samvær med børn med høje, lyse børnestemmer og andet livligt. Den forbliver rolig. Selvom det er en decideret arbejdshund, har den brug for at være tæt på sin familie, og den går ikke af vejen for en hyggelig tur i sofaen. Dermed er dreveren et rigtig godt bud på en dejlig familiehund i en aktiv familie, der forstår at give den afløb for sit jagtbehov. ■

Se mere på www.drever.dk og www.stoever.dk

annonce